

Svarsblankett rörande kapitel 2-11 av ny LVU handbok

Instruktioner

Denna svarsblankett innehåller tre delar:

1. Plats för uppgifter om den organisation som lämnar synpunkter
2. Skattningsfrågor om utkastet till handbok
3. Plats för fritt skrivna synpunkter om handboken

1) Uppgifter om organisationen som lämnar synpunkter

Namn på kommun/myndighet/organisation

Inspektionen för vård och omsorg

Namn och telefonnummer till dig som har fyllt i blanketten för organisationens räkning

Camilla Oit, 010-788 58 50
Åsa Dalman, 010-788 57 36
Marie Jakobsson Randers 010-788 55 25

Om du har valt att läsa specifika avsnitt/kapitel i handboken, ange gärna vilka

2) Skattningsfrågor om utkastet till handboken

Vi ber er skatta innehållet i det utkast ni har fått ta del av utifrån nedanstående frågor. Sätt en markering i någon av kryssrutorna (som motsvarar en skala) där endast de yttersta svarsalternativen finns angivna: 1= motsvarar inte alls, 6= motsvarar helt.

I vilken grad motsvarar handboken (i de delar som du hittills har tagit del av) era förväntningar på:

a) *att bidra till att till att socialtjänsten får vägledning vid handläggning av ärenden rörande LVU?*

- 1 Motsvarar inte alls
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 Motsvarar helt

Vad kan förbättras i någon av delarna för att omdömet ska bli högre?

Det är ett gediget och välskrivet dokument. Syftet med dokumentet är att vara en handbok för, vad vi förstår, handläggare inom socialtjänsten men även ledamöter i socialnämnden. Med anledning av att det är en handbok finns behov av att lyfta vissa mer övergripande synpunkter. Generellt är den juridisk tung vilket leder till att den är något svårt att ta till sig. Med tanke på målgruppen som dokumentet riktar sig till skulle den i vissa delar kunna skrivas lite lättare men ändå hålla en hög juridisk kvalitet. Ett exempel är att ta bort rättsfallsreferaten (ex. s. 13, 14,15, 27, 28 och 29) eftersom dessa i vissa fall finns som exempel i löptexten. I de fall de inte gör det, så kan dessa istället användas som exempel i löptexten men fotnoter till rättsfallen. Det kan finnas en risk med att rättsfallen öppnar upp för olika tolkningar i de olika socialnämnderna. En handbok bör vara mer konkret om vad det är som gäller i olika situationer baserat på rättspraxis. Det här skulle naturligtvis generera en del merarbete för Socialstyrelsen att göra dessa ändringar.

b) *att ha ett relevant innehåll?*

- 1 Motsvarar inte alls
- 2
- 3

- 4
5
6 Motsvarar helt

Vad kan förbättras i någon av delarna för att omdömet ska bli högre?
Är det exempelvis något avsnitt som behöver förtydligas, finns det något som bör kortas ned, eller saknas något?

Kap. 8 och 9, LVU internationellt, är svårlästa och har fokus på juridik snarare än handläggningsprocess. Materialet är svårt även för den invigde. Vi vill återigen understryka att denna handbok i första hand kommer att läsas av socialsekreterare och deras arbetsledare, inte sällan i situationer där beslut och ställningstaganden behöver göras omgående samt under stress. Det är då av stor vikt att innehållet i handboken är lätt att ta till sig och lätt att förstå.

Båda kapitlen ovan har mycket text som är överlappande, varför det väcker tankar om en annan disposition. Det hade tjänat på att korta ner texten och få texten mer stringent. Vad är det som gäller, hur ska handläggaren tänka när det finns internationella inslag, när exakt är Bryssel II och Haagkonventionen tillämplig. Anledningen till att Bryssel II inte tillämpas i förhållande till Danmark. Skriva förklaringen och ange hur man istället ska göra (s. 85) Skriva mer direkt om syftet med respektive förordning. På något ställe skriver man om 1980 års Haagkonventionen, det bör klarläggas tidigt (avsnitt 8.2) om 1980 års Haagkonventions betydelse eller tar bort omnämmandet på s. 85 i kapitel 9. Egentligen framgår slutsatsen på s. 66 precis innan avsnitt 8.2.1. och det skulle komma som första stycke i 8.2. Det skulle tydliggöra. Kan det ges konkreta exempel? Det saknas också en problematisering av unga mellan 18-20 år- och lösningen för hur socialtjänsten och nämnden kan agera i dessa fall. (ex. avsnitt 8.2.1).

c) att vara läsbar - att ha ett tillgängligt språk och format?

- 1 Motsvarar inte alls
2
3
4
5
6 Motsvarar helt

Vad kan förbättras i någon av delarna för att omdömet ska bli högre?

Handboken som helhet bör ha ett mer lättillgängligt språk med fokus på handläggningsprocessen snarare än juridiska avgöranden. Det är bra att praxis beskrivs men en del av de rättsfall som hänvisas till i boken uppfattas som väldigt specifika och ovanliga situationer.

Vissa stycken i boken är svåra att läsa på grund av långa meningar, många juridiska begrepp, till exempel avsnitt 7.5.1 på sida 59.

Texten behöver ytterligare korrekturläsning, finns ett antal korrekturen. Det finns extra ord på vissa ställen (s 82) och stavfel (se exempelvis s. 77 står om istället för om). En översyn av de begrepp som används. Ex skriver Socialstyrelsen rätten då det är domstol som avses (s. 73, 74)

Men texten i sig och strukturen i upplägget är mycket tydlig och lättillgänglig.

3) Fritt skrivna synpunkter om kapitel 2-11 i handboken

Angående avsnitt 2.1.1.2 om god man. Sidan 9 – för den sista meningen om att god man torde kunna lämna medgivande i avvaktan på att barnet får en ny vårdnadshavare saknas källa. Är detta ett antagande Socialstyrelsen gör? I så fall kanske det kunde göras än tydligare genom att lägga till t.ex. ”frågan är inte rättsligt prövad, men...” eller motsvarande för att klargöra att det rör sig om ett antagande.

Hur kommer barnkonventionen som parallell lagstiftning beskrivas i handboken? Det vore bra med reflektion kring kopplingen inlagt i de avsnitt där detta är relevant. Om det inte bedöms möjligt bör i vart fall frågeställningen hanteras på ett övergripande sätt.

Sidan 10 – fotnot 20 saknas. Påståendet i texten om LVU:s tillämplighet när barn under 15 år inte samtycker väcker frågor, så en fotnot vore önskvärd.

Sidan 32 – i sidans andra stycke anges att ”Har däremot en lägre instans avslagit ansökan om vård med stöd av LVU kan inte en högre instans efter överklagande bifalla ansökan...”. Är detta självklart? Finns källa till detta?

Sidan 37, andra stycket under 5.3.2. Här beskrivs JO-uttalanden kring skolfrånvaro, där källan synes vara ett remissvar. Är detta en tillräcklig källa? Är inte ramarna för vad som kan utgöra ”annat socialt nedbrytande beteende” något där domstolspraxis ska vara vägvisande och där en så pass svag källa bör undvikas? Om hänvisningen bedöms vara kvar vore det av intresse att få mer information kring vad som avses med ”frivilliga skolformer”.

Tack på förhand!